

til en betydelig Forhøjelse af Brændevinsafgiften i Forbindelse med de øvrige Viemed, som omhandles i Lovforslaget, saa vilde det for det Første vistnok være urigtigt at gaa saa vidt, som de ærede Forslagsstillere ere gaaede, og for det Andet burde en saadan Forandring under ingen Omstændighed gennemføres, førend Udbyttebestatningen af Brændevin forud var iværksat og havde havt en Tid til at virke. Af disse Grunde vil jeg ikke paa noget Trin kunne stemme for nærværende Lovforslag; men dersom Stemmningen skulde være for at lade Sagen gaa videre og henlægge den i et Udvalg, kan jeg naturligvis ikke have noget derimod, men det er min fulde Overbevisning, at der ikke vil komme noget ud af Sagen.

H. C. Nyholm: Det var ikke nogen meget trøstende Udtalelse om vort Forslag, der fremkom fra den ærede sidste Taler, men jeg skal ikke nærmere gaa ind paa denne Side af Sagen. Naar min ærede Medforslagsstiller saavel ved Indbringelsen som i Dag har antydet, at dette Lovforslag har tre Formaal, da vil jeg kun sige, at naar jeg er med som Forslagsstiller, da er jeg udelukkende gaaet med paa Grund af det ene Formaal, nemlig det filantropiske. De tre Formaal ere nemlig, at modvirke Drik, støtte Kommunekasserne og støtte de Fattiges Klasse. Jeg er som sagt udelukkende gaaet med af det filantropiske Hensyn, og derfor er det for mig en temmelig ligegyldig Sag, som jeg ikke jer saa stærkt paa, hvorvidt der kommer Mere ind ved dette Lovforslags Gjennemførelse, end der tidligere er kommet ind. Jeg har nemlig det Haab, at naar man fik Tanken i dette Lovforslag gennemført, vilde det virke saa velgjørende paa Befolkningen, at det i Virkeligheden, naar Loven har virket gennem en Række af Aar, vil vise sig, at Indtægten vilde indskrænkes til et Minimum. Derfor skal jeg ikke indlade mig paa de to andre Formaal, men kun tale om det første. Hvis nu Statistikken har Ret i, hvad man jo er berettiget til at gaa ud fra, at der i Danmark forbruges mere Spiritus end i de fleste andre Lande, altsaa, at det danske Folk drikker mere Alkohol, Spiritus, end de fleste andre Nationer her i Europa, da tror jeg ikke, jeg bruger for stærke Udtryk, naar jeg siger, at det er en Stamplet, der hviler paa det danske Folk, og som der ikke alene fra privat, men ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side bør gøres noget Alvorligt for at faae udvirket. Jeg tror ikke at bruge for stærke Udtryk, naar jeg siger dette. Naar man saa ofte hører Tale om, at man bør forhøje

Skatterne paa Luxusartikler, da er det vel Noget, som de fleste ere enige om, og som jeg ogsaa fuldstændig kan tiltræde; men naar man overhovedet er enig om, at Luxusartikler bør beskattes, da vil jeg dog spørge, om det ikke er rigtigt og fuldt forsvareligt at lægge dobbelt Skat paa skadelig Luxus. Vil man lægge Skat paa Fortepianoer og paa lirkede Bogne, hvad jeg kan finde rigtigt — naar det en Gang lykkes at faae en Regering, som vil tage Hensyn til, hvad det store Flertal af Folket ønsker, saa skal jeg gjerne gaa med til saadanne Luxus-skatter — saa bør vi dobbelt lægge Skat paa, hvad man kan kalde for skadelig Luxus, og kan Noget kaldes saaledes, da er det vistnok Brændevin, naar det bruges i en saadan Mængde, som Statistikken viser, at Tilfældet er her i Landet. Vi beskatte jo næsten alle den fattige Mandes Fornødenheder, vi lægge Skat paa Salt, Kaffe, Sukker, Fern, Træ, Klæder osv., kort sagt, paa næsten Alt, hvad den fattige Mand skal bruge; men samtidig lægge vi ikke Skat paa en stor Del af, hvad jeg her vil stemple som Gift og som en skadelig Gift, nemlig Alkohol, aldeles ingen Skat paa bayersk Öl og en forsvindende Skat paa Brændevin. Vil man virkelig beskatte Noget, som trænger til at beskattes, saa maa det være et Stof som dette, der her i Landet i langt høiere Grad end Andet kan siges at skade Befolkningen, da den overdrevne Brug deraf er Roden til de fleste Laster, et Stof som fylder vore Tugthuse, vore Sindsygeanstalter og vore Fattighuse. Er der Noget, der skal beskattes og beskattes høit, saa maa det virkelig være Alkohol i den Form, hvori det bruges. Jeg kan med Rette sige, at det er en skadelig Gift. Man er saa ofte angst for andre Gifte; der er saa megen Frygt for, at et enkelt Menneffe skal faae for megen Saltshyre eller Karbolsyre ind, men den stærke, stadig stigende Gift, som daglig ødelægger Hundreder, ja Tusinder, hvad gjør man mod den? Intet! Hvad gøres der fra Statens Side, og hvad gøres der i det Hele imod Drikkeriet her i Landet? Intet! Eller jeg skal sige Dem, hvad der bliver gjort. Staten favoriserer Drikkeriet, Staten har vedligeholdt den Skik, som man har fulgt fra Hedenold til Dato, at sætte Drik til høibords. Denne hedenste Skik er fulgt gennem Aarhundreder, Drikkeriet har været sat til høibords i Kongernes Sale og i de Fattiges Hytte, ja, vi ere endog komne saa vidt her i Danmark, at vor Straffelovgivning sætter Præmie for Drukkenstab. Naar man blot er lidt fuld, medens man begaar en Forbrydelse kan man muligvis undgaa